

Ad. 1

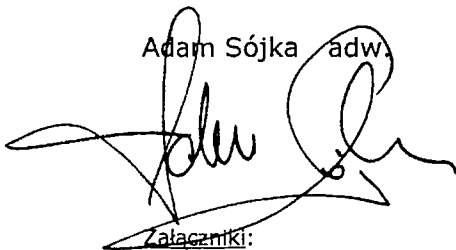
Naruszenie art. 45 ust. 1 konstytucji RP w przedmiotowej sprawie polega na pozbawieniu skarżącego - jako osoby fizycznej, chcącej ogłosić upadłość, a nie prowadzącej działalności gospodarczej - prawa do sądu i przejawia się w naruszeniu uprawnienia do odpowiedniego ukształtowania procedury zgodnie z wymogami sprawiedliwości i jawności.

Ad. 2

Pozbawienie skarżącego prawa do sądu przejawia się w naruszeniu uprawnienia do odpowiedniego ukształtowania procedury zgodnie z wymogami sprawiedliwości, gdzie zachowana zostanie równowaga między przysługującymi uprawnieniami do ogłoszenia upadłości a ich proceduralną realizacją.

Ustawa prawo upadłościowe i naprawcze jest regulacją kompleksową. Uprawnienie przyznane dłużnikowi do żądania ochrony sądowej w sytuacji wystąpienia stanu niewypłacalności nie może być, na skutek zastosowania przez Sądy art. 13 ust. 1 p.u.i.n., skutecznie realizowane, pozostając jedynie uprawnieniem potencjalnym. Przepisy proceduralne powodują w tym przypadku obezwładnienie uprawnienia do żądania ochrony ze strony sądów. Zatem regulacja art. 13. ust. 1 p.u.i.n. w stosunku do konsumentów stanowi naruszenie art. 45 ust. 1 Konstytucji RP w zakresie, w jakim pozbawia konsumentów prawnie skutecznej ochrony prawa do ogłoszenia upadłości przyznanego w art. 1 ust. 1 pkt 1 lit b p.u.i.n.

Adam Sójka adw.

Załączniki:

1. 5 odpisów pisma